

WMH
WERELD MISSIE HULP

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

MERCIE

HET MAGAZINE VAN WMH | #01 | JANUARI - FEBRUARI - MAART 2016

Op de goede weg

Afiftekantoor Antwerpen X - P708346

VOORUITGANG IN BURKINA FASO ✕ INTERNATIONALE SAMENWERKING IN TANZANIA ✕ STRIJD TEGEN MALARIA

Beste lezer,

Uit een grijze hemel dwarrelen vlokjes sneeuw. De daken en de grond zijn bedekt met een dikke, witte vacht. Binnen brandt een warm licht en vonkt het in de kachel. Iedereen zit blij en gelukkig rond een opgetooide kerstboom. Het zijn de klassieke beelden die bij Kerst en Nieuwjaar horen, maar ze doen de waarheid geen recht aan. Hoe hard wij ons in gedachten ook wentelen in die droombeelden, buiten is de realiteit veel minder zacht. Dat het niet allemaal rozengeur en maneschijn is, merken we hier elke dag. Het was alweer een ontzettend druk werkjaar met erg veel projectaanvragen en humanitaire verzendingen. Het is voorbij gevlogen, en we maken de balans op van de vruchten die het noeste werk heeft voortgebracht. Er staat nog veel werk voor de deur, maar de drive is er om stap voor stap verder te bouwen op de fundamenten. 2016 wordt een bijzonder jaar voor Wereld Missie Hulp. 30 jaar worden is een mooi moment om voor- en achteruit te kijken. Ook om te vieren, en dat willen we doen met iedereen die ons een goed hart toedraagt. Een eerste warme oproep vind je op de achterzijde van dit magazine, maar er volgt nog meer! Mis niets en hou vanaf januari onze vernieuwde website en facebookpagina in het oog. Ondertussen proberen we, met uw hulp, datgene uit te bouwen waar we bekend om staan: de ondersteuning van talloze projecten. In dit magazine nemen we u mee naar Kameroen, Tanzania, Nepal en Burkina Faso. Veel leesplezier!

Wim Smit
Algemeen directeur

2016

Gelukkig Nieuwjaar

Kameroen

De strijd tegen malaria

Linda Mets voorziet het Centre de Santé in Samou van pakketten met geneesmiddelen om malaria te behandelen.

p.4

Tanzania

Een internationale samenwerking in Usa River

TuChiFo bezorgt wezen en arme straatkinderen een warme en goede thuis, onderwijs en verzorging.

p.6

f *Like us!*

Bezoek onze facebookpagina en ontdek nog meer van wat we allemaal ondernemen.
facebook.com/wereldmissiehulp

Agenda

Kom ons tegen, kom met ons spreken!

- Op **10/01** starten wij het jaar met de **Sint-Stefanusviering** in de kapel van WMH. De viering begint om 11u.
- op **27/03** gaat onze **Paasviering** door in de kapel van WMH. Het is een **familieviering** en er wordt een paasgeschenkje voorzien voor de kinderen.

 www.wereldmissiehulp.be

Burkina Faso

Het land van oprechte mensen

Pater Maurice ging op missie naar Burkina Faso en zag het 'land van oprechte mensen' groeien.

p.12

Nepal

Hoop en Veerkracht

Sarmila, SAANCHO, Crystal Children Home en Madata Hata zijn vier hulporganisaties die zich inzetten voor Nepal. Ze stellen hun projecten voor.

p.10

België

Samen voor het goede doel

WMH, Oxfam en Kringwinkel Hageland werken samen voor het goede doel. Het resultaat? Nieuwe kledingcontainers in Boutersem!

p.9

Duik eens in je kledingkast

Wereld Missie Hulp is een erkende, internationale non-profitorganisatie die via het inzamelen van kleding mensen helpt in de Derde Wereld. Een deel van de kleding gaat rechtstreeks naar de mensen die het nodig hebben. De rest wordt verkocht en met het geld steunt Wereld Missie Hulp projecten over de hele wereld. Kleding, schoenen, handtassen, dekens en speelgoed: we vinden er allemaal een tweede thuis voor. Deponeer je spullen in één van onze rode kledingbakken! Kijk voor alle info op onze site www.wereldmissiehulp.be

colofon

Mercie is een gratis uitgave van WMH
Verantwoordelijke uitgever
Wim Smit, Provinciesteenweg 400,
2530 Boechout, 03/4541415,
info@wereldmissiehulp.be

Redactie Jan Schraepen, Ilona De Coster,
Suzanne De Strooper, Steven Reunes, Wilfried
Vanden Berghe

Mercie is een realisatie van www.becontent.be

Coördinatie Karen Vandenbossche

Art Director Liesbeth Van Wassenhoven

Vormgeving Heike De Nil

Eindredactie Karlijn Peeters

Drukkerij Antilope

*We kunnen uw steun
goed gebruiken!*

**Een milde gift is altijd welkom.
Gebruik daarvoor ons rekening-
nummer BE08 4036 0540 0113
- BIC KRED BEBB. We danken u
oprecht voor uw bijdrage.**

Kameroen

De strijd tegen malaria

In het Centre de Santé in Soumou, waar slechts één dokter beschikbaar is in een gebied van 5.000 inwoners, worden hoofdzakelijk jonge malariapatiënten behandeld. Het gebrek aan basismateriaal en de armoede van de bevolking spoorden Linda Mets uit Sint-Katelijne-Waver aan om minstens twee keer per jaar persoonlijk een geneesmiddelenpakket te gaan overhandigen aan de behandelende geneesheer. Met de hulp van WMH werden ondertussen zonnepanelen aangekocht en geïnstalleerd in Soumou, zodat de medicijnen in een koelkast bewaard kunnen worden.

Malaria: de strijd is nog niet gestreden

Meer dan 34% van de kindersterfte is het gevolg van diarree, longontsteking of malaria. Vooral in Afrikaanse landen, zoals Kameroen, is malaria de grootste bedreiging voor kinderen. Onder de leeftijd van vijf jaar maken kinderen meer dan twee derde uit van alle dodelijke slachtoffers door malaria.

Gelukkig stelt Unicef ook vast dat het sterftecijfer door malaria sinds 2000 met 60% is gedaald. Dat komt neer op 6,2 miljoen geredde levens, waarvan grotendeels kinderen. Ondanks deze enorme vooruitgang blijft malaria nog steeds een acuut wereldwijd gezondheidsprobleem in tal van streken. In 2015 alleen al werden er naar schatting 214 miljoen nieuwe gevallen van malaria genoteerd en ongeveer 438.000 mensen stierven aan deze ziekte, die nochtans goed te voorkomen en te behandelen is.

Dokter Essola
& Linda Mets

Ingenieurs Zonder
Grenzen en de ge-
meente waar ik woon.

In 1988 reisde Linda Mets enkele weken door Centraal-Afrika. Zo kwam ze in contact met de spontane en gastvrije bevolking van Kameroen. “Intussen breng ik er veel van mijn vrije tijd door. In februari 2014 kwam ik een jonge moeder tegen die met Prince, haar zieke zoontje van drie, op weg was naar het Centre de Santé in Soumou. Ze legde de tocht te voet af in tropische temperaturen én met het kind dat aan malaria leed achter op de rug. In het centrum, waar geen elektriciteit was, maakte ik kennis met dokter Essola. Hij is een ambulante dokter die zich in de regio verplaatst per bromfiets. Hij beschikte niet eens over een bloeddrukmeter of een stethoscoop! Gelukkig had hij wel een medicijn voor Prince, die achteraf moeizaam herstelde.”

Onbetaalbare gezondheidszorg

“De kindersterfte omwille van malaria is bijzonder hoog in de regio. Veel ouders geraken vanuit het afgelegen regenwoud niet in Soumou. Toen ik terug thuis was in België wist ik wat mij te doen stond. Ik sprak al mijn vrienden en contacten aan en deed opzoekingswerk. Al snel bleek dat gezondheidszorg in Kameroen zo goed als onbetaalbaar is. Volgens Unicef haalt 1 op 7 kinderen de leeftijd van 5 jaar niet omwille van malaria, veroorzaakt door malariamuggen.”

“Een volgende stap is een bestaande waterput saneren en een pomp installeren.”

Levensbelangrijke pakketten

In juni en december 2014 kon Linda pakketten met medicijnen tegen malaria en andere dringende medicatie afleveren bij dokter Essola. Dit mede dankzij de vrijgevigheid van enkele dokters en tandartsen in België en de sponsoring van WMH. “Ik verbleef bij een familie in Soumou. Tijdens een wandeling riep een oude man me bij zich. Hij wees naar een jongetje dat wat verderop aan het spelen was en zei: “Enkele dagen geleden was dat kind nog doodziek. Hij geneest dankzij de door u geleverde medicatie”. De man dankte mij uitvoerig en dat gaf mij een fantastisch warm gevoel! Vorig jaar werden ook twee pakketten medicijnen afgeleverd, wederom dankzij de steun van WMH,

Er is nu ook permanent stroom in het Centre de Santé, zodat er 's avonds en 's nachts voldoende licht is om patiënten te kunnen behandelen en om bijvoorbeeld bevallingen uit te voeren.”

Het verschil dat Linda Mets en dokter Essola maken, is in de regio van Soumou goed te zien. De gezondheidszorg is er echt op vooruit gegaan. “Een volgende stap is het saneren van een bestaande waterput en het installeren van een pomp. Zuiver water is eveneens cruciaal voor de gezondheid,” aldus Linda. “Kameroen wordt terecht 'Afrika in één land' genoemd, omwille van de zeer gevarieerde natuur en de verscheidenheid aan authentieke volkeren.”

Tanzania

**Een internationale
samenwerking
in Usa River**

Tumaina Children's Foundation, of kortweg TuChiFo, is een kleine hulporganisatie die voor 55 weeskinderen zorgt in de buurt van Usa River in Arusha. De organisatie werd in 2009 opgericht door de Canadese Cherie Szucs, ook wel bekend als Mama Dee. Samen met de Tanzaniaanse Oddo Joseph Ndonde, die nu directeur is van het weeshuis, bezorgde ze arme kinderen en wezen een warme en goede thuis. Nog steeds kan iedereen er terecht: kinderen met HIV, malaria en andere ziektes, gehandicapte en met de dood bedreigde of mishandelde kinderen. Jammer genoeg kunnen ze niet meer alle kinderen opvangen, want het zijn er intussen te veel. Daarom denkt TuChiFo aan schaalvergroting.

Cherie Szucs is de directrice van TuChiFo. Ze werkt samen met Tine Migerode uit België, Holly Gleason uit de Verenigde Staten en schooldirecteur Odo Joseph Ndonde uit Tanzania. Samen kwamen ze financiële steun vragen aan WMH voor de bouw van een nieuw en groter tehuis en voor een nieuwe school. De werkingskosten van het huidige en te kleine weeshuis worden mede door

WMH gedragen. Met geld van WMH wordt ook labo-materiaal aangekocht voor de nieuwe school.

Op dit moment voorziet TuChiFo in de basisbehoeften en de scholing van kinderen tot het tweede leerjaar. De voertaal is Engels, waardoor de kinderen een grote voorsprong krijgen. De nieuwe school die binnenkort gebouwd zal worden, zal een

Wat TuChiFo doet

Eén van de belangrijkste taken van het weeshuis Tumaini is het verstrekken van voldoende voeding, propere sanitaire voorzieningen en gezondheidszorg voor de kinderen. Maar TuChiFo biedt meer dan alleen een weeshuis. Bij de plaatstelijke gemeenschap staat de organisatie bekend voor de steun die ze biedt aan gezinnen die moeilijkheden ondervinden in hun dagelijkse leven. Die moeilijkheden kunnen gaan van gebrek aan gezondheidszorg en voedseltekort tot nood aan onderwijs. Verder biedt TuChiFo ook steun aan maatschappelijke groepen die zelf het initiatief nemen om hun leven op een duurzame manier te verbeteren. Zo staat de organisatie bijvoorbeeld een weduwengroep bij die elke week samenkomt en een gemeenschappelijke spaarkas bewaart.

“Tumaini betekent hoop in het Swahili.”

Tine Migerode

gemeenschapsschool worden, en dus geen privé-school. De school wordt eigendom van de plaatselijke gemeenschap en in principe zal iedereen er naartoe kunnen. Op de helft van de beschikbare grond komt een school die zich focust op wetenschappelijk onderwijs. Vorig jaar was een groot aantal van de leerlingen gebuisd op het nationaal examen wetenschappen. Het is dus nodig om hier extra aandacht aan te besteden. Verder zijn er ook al plannen voor de bouw van een klein hospitaal en een tandartsenpraktijk.

TuChiFo Belgium

In 2013 richtte Tine Migerode samen met Faye Ben Hamoud de zvw TuChiFo Belgium op. Voordien waren ze beiden werkzaam als vrijwilligster in het Tumaini-weeshuis. "Tumaini betekent hoop in het Swahili," verduidelijkt Tine. "Ik ga elk jaar naar Usa River om het project mee in goede banen te leiden en het nieuwe, grote project voor te bereiden," laat Tine weten. "Ik neem telkens zoveel mogelijk materiaal mee op het vliegtuig."

"Momenteel huurt TuChiFo Belgium een gebouw dat dienst doet als weeshuis. Het bevindt zich in een rustige, veilige buurt. De kinderen worden verzorgd door 4 Tanzaniaanse mama's die driemaal per dag koken, voor propere kleren zorgen, de kinderen wassen en ze in bed stoppen. Elke dag krijgen de kinderen verse groenten en fruit, gevarieerde voeding, zuiver drinkwater en iets lekkers als er bijvoorbeeld een verjaardagsfeestje is. Het weeshuis heeft twee klasjes: een babyklas waar de eerste basisvaardigheden worden aangeleerd, en een soort van tweede leerjaar. Pas als ze voldoende basiskennis hebben, gaan de kinderen naar scholen in de buurt", vertelt Tine nog.

Hoe kan je helpen?

TuChiFo Belgium kan rekenen op financiële steun van onder andere WMH. Wil jij ook WMH dit project helpen steunen? Dat kan met een milde gift.

www.tuchifo-belgium.org

Tanzaniaanse mama's koken driemaal per dag voor de weeskinderen

België

SAMEN VOOR HET GOEDE DOEL

WMH, Oxfam, Kringwinkel Hageland

Naar aanleiding van de aardbeving in de Filippijnen eind 2013 vroeg WMH aan de GRIS (Gemeentelijke Raad Internationale Samenwerking van Boutersem) om een bijkomende kledingcontainer te mogen plaatsen. De gemeente nam deze vraag ter harte, maar wilde tegelijkertijd de textielophaling in een breder perspectief plaatsen: Welke 'spelers' zijn actief in de ophaling en welke zijn hun doelstellingen? In de loop van 2014 werd een inventaris opgemaakt van de feitelijke situatie in de gemeente en werden humanitaire organisaties en commerciële bedrijven uitgenodigd om hun werking voor te stellen.

Het GRIS van Boutersem nam een voorbeeld aan de gemeente Haacht en koos voor een samenwerkingsmodel tussen drie humanitaire organisaties: Wereld Missie Hulp, Oxfam Solidariteit en Kringwinkel Hageland. Het gemeentebestuur volgde het advies van de GRIS goed op, want op het grondgebied van de gemeente Boutersem kan je nu kledingcontainers van de verschillende organisaties vinden.

Samen sterker

De intercommunale Ecowerf werkte een plan uit om deze samenwerking zo goed mogelijk te laten verlopen. De textielophaling is de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de drie betrokken organisaties en om de beurt maken ze de kledingcontainers leeg. De samenwerking tussen de gemeente Boutersem en de GRIS, de intercommunale Ecowerf, Oxfam Solidariteit, Kringwinkel Hageland en Wereld Missie Hulp kreeg ook vorm via een sticker waarop alle logo's afgedrukt staan. Niet alleen het 'goede doel' stond centraal voor de GRIS, maar ook de verschillende geleidingen van het sociaal beleid kwamen aan bod. Zo wilden ze extra aandacht besteden aan de Derde Wereld, de Vierde Wereld en de sociale tewerkstelling.

Samenwerking met humanitaire organisaties

De nadruk bij textielophaling ligt sinds enkele jaren op het uitschrijven van openbare aanbestedingen. Er wordt veel

geld geboden voor standplaatsen van textielcontainers. Daardoor zie je in sommige gemeenten enkel de kledingcontainers van commerciële bedrijven die geen link hebben met het goede doel. Dit heeft ook directe gevolgen voor de inkomsten van de vzw's, aangezien zij zo'n bedragen niet kunnen betalen.

Sommige gemeenten, zoals Haacht, Boutersem en As hebben wel gekozen voor samenwerking met humanitaire organisaties. Jammer genoeg is deze keuze nog steeds meer uitzondering dan regel. Daarom wordt het in de toekomst belangrijk voor de vzw's welke politieke keuzes de gemeentebesturen maken. Misschien kan de GROS of GRIS hier een sensibiliserende rol spelen en de gemeentebesturen wijzen op het belang van de Noord-Zuidwerking!

In juni organiseerde het gemeentebestuur van Boutersem een persmoment in aanwezigheid van alle betrokken partijen. Bij een hapje en een drankje werden de containers door bewoners van Boutersem ter plekke gevuld met meegebrachte kleding. Een zeer mooi initiatief, dus!

Nepal

Hoop en veerkracht

4 kleinschalige projecten voor Nepal

In de vorige editie van dit magazine riepen we de hulpverleners die in Nepal actief zijn op om beroep te doen op de financiële en materiële steun die WMH ter beschikking heeft. Een tiental privé-hulporganisaties zijn ingegaan op onze oproep. Tijdens een persmoment op 28 oktober 2015 kwamen de verantwoordelijken van enkele hulporganisaties hun projecten voorstellen. We stellen er vier aan je voor!

1 De helpende hand van Maarten

Maarten Wouters richtte het project **Madata Hata** op, wat helpend handje betekent. Hij maakte kennis met de arme bevolking van Nepal toen hij was gaan helpen in het dorp Thulo Shyabru. Vlak voor de tweede aardbeving arriveerde hij in de Langtangvallei. Naast zoveel andere slachtoffers, had ook een goede vriendin van Maarten de eerste schokgolf niet overleefd. Hij zegde zijn baan in België op en gebruikte zijn spaarcenten om een voedselvoorrading op poten te zetten. Zo hielp hij meer dan 160 gezinnen in het moeilijk bereikbare bergdorp. De jonge Mechelaar kan inmiddels rekenen op een team van vrienden, kennissen en sponsors voor zijn project. De hulpverlening kon hierdoor verder worden uitgebreid naar geldelijke steun en medische verzorging. Zeven kinderen kregen zelfs opnieuw onderdak en er worden peters en meters gezocht voor andere Nepalese kinderen. In januari 2016 vertrekt Maarten terug naar Nepal.

Wil je meer info?

Google eens 'Madata Hata'!

2 Small things we do with great love

Het **Sarmila-project** wil enkele Nepalese families kansen geven om zich te ontplooiën en om een menswaardig leven op te bouwen. Daarom richt Sarmila zich vooral op onderwijs, huisvesting en medische zorg. Ze werken samen met lokale leerkrachten, peters en meters. Wat ze ook doen, ze doen het steeds onder het motto 'small things we do with love'. Marc Van Caster is vrijwilliger bij Sarmila en hij staat in voor de opvolging van de boekhouding in Nepal. Hij is net teruggekeerd van een bezoek aan Nepalese families in de buurt van Kathmandu die financieel geholpen worden door Sarmila en hij vertelt ons graag over zijn ervaringen. "Momenteel is de toevoer van basismiddelen een enorm probleem en er is weinig of geen werk. Er is een nieuwe grondwet in de maak in Nepal, dat economisch voor 90% afhankelijk is van India.

De corruptie in het land is doorslaggevend in alles. Etnische Nepalezen die in het gebied wonen dat grenst aan India, verhinderen bijvoorbeeld dat er brandstof wordt ingevoerd."

Ook Herwig Rombouts is vrijwilliger bij Sarmila en staat in voor de projectcoördinatie. Herwig vertrok in juli 2015 voor de zoveelste keer naar zijn 'beschermelingen' en werkt momenteel aan een communicatieproject tussen Vlaamse en Nepalese scholen. "Sarmila begon twee decennia geleden met de schoolse opvang voor 39 kinderen en de ondersteuning van hun ouders, zoals huisvesting. De organisatie buigt zich sinds de aardbeving ook

over het probleem van gezondheidszorg. Een aantal van 'onze' families zijn hun woningen verloren door de aardbeving van vorig jaar. Wij zijn dan op zoek gegaan naar kamers om te huren, zodat de families tenminste terug een dak boven het hoofd hadden."

Echte doorzetters

Sommige projectverantwoordelijken keerden onlangs terug van Nepal. Wat tijdens hun verblijf vooral opviel, is de veerkracht en de werkracht van de Nepalezen. Ondanks het feit dat ze tegen torenhoge problemen aankijken bij de heropbouw van de door de aardbeving verwoeste gebouwen en regio's. Alle hulpverleners zijn het er unaniem over eens: Nepalezen zijn echte doorzetters. Ook al vechten ze tegen de bierkaai, want het toerisme is stilgevallen en je ziet er weinig of geen buitenlanders op straat, er is geen werk en de winkels staan er verlaten bij. Mensen schuiven aan in lange rijen, soms zelfs dagenlang, voor een beetje petroleum voor hun kookvuren. Benzine wordt aan woekerprijzen verkocht in colaflesjes.

3 Het verschil maken tussen overleven en opgroeien

Crystal Children Home vzw zet zich in voor het lot van straat- en weeskinderen in de arme bevolkingslaag van Nepal. De organisatie richtte een kindertehuis op in Kathmandu, de hoofdstad van Nepal. Het bestuur van het tehuis verloopt in samenwerking met de Nepalese ngo Namaste Children Nepal.

Chris en Myriam uit Klein-Brabant zijn lid van de vzw. "Het is een permanente verblijfplaats voor ongeveer 25 kinderen van 3 tot 18 jaar oud. In het tehuis wonen ook pleegouders, studiebegeleiders en medische verzorgers. Het tehuis ligt in de buurt van een school. Door de aardbeving van vorig jaar is het tehuis zwaar beschadigd, maar er wordt momenteel hard gewerkt om alles te herstellen. Deze zomer zijn we mee gaan helpen bij de herstellingswerken," aldus Chris en Myriam.

De vzw kan op de hulp van vrijwilligers uit Vlaanderen en van de Bouworde rekenen. Crystal Children Home vzw koestert de droom om in de toekomst een eigen school te bouwen in Nepal.

4 De sleutel tot een betere toekomst

SAANCHO, wat 'sleutel' betekent in het Nepalees, wil kinderen in Nepal helpen om degelijk basisonderwijs te krijgen en zo ook beter voortgezet onderwijs. Het Nepalees-Belgisch schoolproject wil de kinderen een sleutel tot een betere toekomst geven. De kinderen moeten wel zelf het heft in handen nemen.

Liane Vandevenne is voorzitter van de vzw SAANCHO. Zij zag een paar jaar geleden met eigen ogen hoe pover

het met het onderwijs gesteld is in de afgelegen dorpen. Kinderen die geen of zeer slecht Engels spreken, kunnen niet terecht in de scholen in Kathmandu. "Onze vzw betaalt leerkrachten Engels in het schooltje van Kerung-Patale, in de Lower Everest Area. Aan het schoolgebouw, de omheiningmuur en de speelplaats worden ook reparatiewerken uitgevoerd. Onder meer daarvoor heeft WMH financiële steun uitgetrokken."

Burkina Faso

De droom van...

Pater Maurice Van Genechten

Maurice Van Genechten reisde als missionaris veel naar Afrika. Zijn droom was om, naast er pastoraal werk uit te voeren, de landen te zien groeien. Doordat hij in Burkina Faso werd aangesteld als bouwheer, werden onder zijn toezicht een aantal polyvalente zalen, een kerk, een lagere school en een bibliotheek gebouwd. Onlangs nam pater Maurice op 77-jarige leeftijd afscheid van Burkina Faso, maar hij kijkt met een goed gevoel terug. Want vooruitgang in het 'land van de oprechte mensen' is er weldegelijk.

Het land van oprechte mensen

Maurice Van Genechten, witte pater van de Missionarissen van Afrika, kent Burkina Faso zeer goed. Hoewel pater Maurice al lang droomde om er naartoe te reizen, werd het toch niet zijn eerste missieland. Hier is het verhaal van een pendelpater.

In 1965 vertrok pater Maurice naar het Congolese Kisangani, waar hij tot 1971 een pastorale taak vervulde. Terug in België studeerde hij missie- of zendingswetenschap aan de katholieke universiteit van Leuven.

In 1974 was de tijd eindelijk rijp voor hem om naar Burkina Faso te reizen. Pater Maurice woonde en werkte er tien jaar lang als missionaris in de regio van Bama, in het westen van het land, op zo'n 360 km van de hoofdstad Ouagadougou. Hij had er de handen vol met catechese-onderricht en pastorale taken.

Van 1984 tot 1991 was pater Maurice terug in België. Hij legde zich toe op missie-animatie voor jongeren in Varsenare, Brugge en Antwerpen. Maar Burkina Faso bleef hem inspireren en in 1991 keerde hij terug richting het West-Afrikaanse land. De missionaris werd bouwheer, en onder zijn leiding werden polyvalente za-

len gebouwd. Die zalen waren vooral bedoeld om er aan alfabetisering te doen. Eén van zijn stokpaardjes was ook het verbeteren van het lot van de vrouwen.

Wanneer de missionaris in 1996 terugkwam naar België, werd hij gedurende vier jaar parochiepriester in Kalmthout en Merksem. In 2000 werd hij door een Burkinese bisschop uitgenodigd om als bouwheer terug te gaan. Dankzij financiële hulp vanuit België werden in het noorden van Burkina een kerk, een lagere school, een bibliotheek en een aantal multifunctionele gebouwen opgetrokken.

Toen de jaren en het missiewerk begonnen door te wegen, besliste Maurice Van Genechten in april 2015, op 77-jarige leeftijd, om afscheid te nemen van Burkina, 'het land van de oprechte mensen', zoals zij het land zelf noemen.

1

3 vragen aan pater Maurice

Waarom zijn er zoveel organisaties en privé-initiatiefnemers actief in Burkina?

Pater Maurice: "Dit arme land, dat gelukkig niet meer tot de tien armste landen ter wereld behoort, staat internationaal goed aangeschreven. Het is er redelijk rustig, buiten een kort moment in 2014 gerekend. Er is relatief weinig corruptie en geld wordt er meestal goed besteed. Het regime reageert positief op de ontwikkelingsinitiatieven van de verschillende godsdiensten. Ik denk dat het daarom zoveel initiatieven aantrekt."

"Dit is een land waar zeker vooruitgang te bespeuren is."

Pater Maurice

2

Mensen zonder plannen zijn oud, zegt men soms. Wat zijn uw plannen nog voor de toekomst?

Pater Maurice: "Na een deugddoend verlof heb ik mij geëngageerd als aalmoezenier bij de Zusterkens der Armen in de Waarlooshofstraat op het Kiel in Antwerpen. Dat is nu ook mijn vaste verblijfplaats. De 95 bewoners kunnen de hulp goed gebruiken. Het is een serieuze opgave, maar ik ben blij dat ik de residenten vreugde kan bezorgen!"

3

Ziet u resultaten van uw missionerings- en opbouwwerk?

Pater Maurice: "Mijn pastorale werk heb ik met veel voldoening kunnen uitvoeren met behulp van de plaatselijke bevolking. Wat de catechese betreft: die is altijd in de handen geweest van gevormde catechisten. Kwaliteit werd goed bewaakt en inlandse priesters zetten het werk moedig verder! Ik heb het volledige vertrouwen in hun manier van werken. Er is zeker vooruitgang te bespeuren in het land: de materiële situatie van de bevolking verbetert, er worden

stenen huizen gebouwd, en met steun van de Europese Unie worden wegen aangelegd. Dat zijn voor mij allemaal tekenen van vooruitgang. De Burkinese cultuur bloeit, muziekgroepen en dansorkesten ontstaan overal. Het regime vindt communicatie in het onderwijs de beste garantie voor vooruitgang. De staat bouwt zelf geen scholen, maar betaalt wel de leerkrachten en eist dat de resultaten van de leerlingen bekend worden gemaakt, wat een goede vorm van controle is. Ik wens persoonlijk dat het geloof van de Burkinzen een lichtbaken mag zijn voor een nog betere toekomst."

De situatie in Burkina Faso

Burkina Faso, het vroegere Opper-Volta, is een arm land gelegen in het midden van West-Afrika. Aangezien het land wordt ingesloten door zes andere landen, beschikt het niet over opbrengsten uit de zee. Landbouw is de voornaamste bron van inkomsten.

De oppervlakte bedraagt negen keer die van België en de bevolking telt zo'n 18 miljoen mensen. De levensverwachting van de vrouwen bedraagt 56 jaar, voor de mannen is dat 54 jaar. Maar volgens pater Maurice Van Genechten gaat Burkina Faso er flink op vooruit in vergelijking met sommige andere Centraal-Afrikaanse landen.

Ook vrijwilliger
worden?

Stuur ons een mailtje:
info@wereldmissiehulp.be
of contacteer ons op
03/454 14 15 voor meer
info of een afspraak

De kracht van WMH

De echte kracht van hulporganisaties zoals WMH? Dat zijn de vele medewerkers en vrijwilligers die zich inzetten om mensen ver weg betere kansen op een goed leven te bieden. Mensen met het hart op de juiste plaats vertellen.

“Met mijn stationwagen de ronde doen: ik deed het altijd met plezier.”

Maria Van Laerhoven

Meer dan 12 jaar geleden heeft Maria Van Laerhoven uit Essen beslist om het plaatselijke team van kledingophalers voor WMH te vervoegen. Ze is huismoeder met drie opgroeiende kinderen, maar vond toch steeds de tijd om wekelijks een aantal kledingbakken in Wildert en Nieuwmoer te ledigen. De inhoud van de containers bracht ze naar het centrale verzamelpunt 't Schakeltje.

“Ik deed het altijd met heel veel plezier. Meestal deed ik de ronde met mijn stationwagen, maar soms staken mijn echtgenoot Willy of één van onze zonen een handje toe. Ons gezin was trouwens altijd al actief als begeleiders en logistiekers bij een aantal jeugd Bewegingen in het dorp. Zo hielpen we mee aan de renovatie van een gebouw dat nu dienst doet voor onder andere de KSA.”

Cees De Groot

Voor de woning van Cees De Groot in Essen staat een uit de kluiten gewassen, gesloten aanhangwagen die hij zelf in elkaar heeft geknutseld voor WMH. Hij deed dat op het chassis van een oude caravan. Door alle drukte en de nasleep van een leven hard werken, moet Cees zijn ophaalronde binnenkort stopzetten.

“Momenteel ben ik werkzaam als chauffeur bij een recyclagebedrijf. Ik ken België zowat op mijn duimpje. Pakweg 6 jaar geleden nam ik de WMH-ophaalronde over van mijn buurman. De aanhangwagen ging één dag per week mee achter de auto en als ik van mijn werk terugkwam, ledigde ik de kledingbakken in Heide, Kalmthout, Achterbroek, Heikant, in de Nieuwstraat en aan het station van Essen.”

“Ik knutselde zelf een aanhangwagen om mijn ophaalronde te vergemakkelijken.”

“Op 30 jaar tijd is een klein plantje uitgegroeid tot een stevige boom.”

Rosette Van Passel

Rosette is na een lange carrière bij WMH nog steeds actief als vrijwilligster in Boechout. Ze was de eerste bediende van de hulporganisatie. Al snel groeide WMH en was er extra personeel nodig. Er werden vrijwilligers gezocht en gevonden, een traditie die tot op de dag van vandaag wordt voortgezet.

“Ik had contacten met missionarissen wereldwijd. Ik herinner me zeer goed hoe de paters en zusters die in de zuiderse landen werkten tijdens hun schaarse vakanties op bezoek kwamen om hulp te vragen en om te bedanken! Ik ken WMH van binnen en van buiten en ik geef mijn kennis en ervaring graag door aan jongere opvolgers. Ik heb gezien hoe een klein plantje op dertig jaar tijd is uitgegroeid tot een stevige boom.”

Uitnodiging

WMH

30 jaar

Vier met ons mee op 24 april 2016

Beste vrijwilligers, partners en sympathisanten,

Met veel plezier nodigen wij jullie uit om de 30ste verjaardag van Wereld Missie Hulp uitgebreid te komen vieren. Tijdens ons verjaardagsfeest kunnen jullie genieten van verschillende optredens, activiteiten en kinderaanimatorie. Uiteraard horen bij animatie en ambiance de nodige drankjes en hapjes aan democratische prijzen. Momenteel zijn wij met veel enthousiasme het feest aan het voorbereiden. Het concrete programma van deze feestelijke dag mogen jullie op een later tijdstip verwachten.

Wij hopen op jullie talrijke aanwezigheid!

Met vriendelijke groeten,
Het WMH-Team

Waar? Provinciesteenweg 400 in Boechout
Wanneer? Zondag 24 april 2016

MERCIE!

www.wereldmissiehulp.be